

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Martiny Kűchlerové a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobce: **ESHG s.r.o.**, se sídlem Malé náměstí 125/16, Hradec Králové, zastoupen Mgr. Marianem Pavlovem, advokátem se sídlem Malé náměstí 125/16, Hradec Králové, proti žalovanému: **Ministerstvo průmyslu a obchodu**, se sídlem Na Františku 1039/32, Praha 1, za účasti: **I) Elektrárna Dukovany II, a.s.**, se sídlem Duhová 1444/2, Praha 4, zastoupena Mgr. Martinem Kramářem, LL.M., advokátem se sídlem Křižovnické nám. 193/2, Praha 1, **II) OIŽP - Občanská iniciativa pro ochranu životního prostředí, z.s.**, se sídlem Kubatova 1240/6, České Budějovice, **III) Calla - Sdružení pro záchranu prostředí, z.s.**, se sídlem Fráni Šrámka 1168/35, České Budějovice, **IV) Umweltschutzorganisation GLOBAL 2000**, se sídlem Neustiftgasse 36, Vídeň, Rakousko, **V) Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu**, se sídlem Körnerova 219/2, Brno, zastoupen JUDr. Petrou Humlíčkovou, Ph.D., advokátkou se sídlem Vodičkova 704/36, Praha 1, o návrhu Městského soudu v Praze na přikázání věci vedené u něj pod sp. zn. 9 A 34/2025 podle § 9 odst. 2 s. ř. s.,

t a k t o :

Věc vedená u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 9 A 34/2025 **se nepřikazuje** Krajskému soudu v Ostravě.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhal zrušení rozhodnutí ze dne 27. 2. 2025, č. j. MPO 23262/2025, jímž ministr průmyslu a obchodu zamítl rozklady několika subjektů proti společnému územnímu rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 10. 2023, č. j. MPO 76834/23/422 – SÚ, a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

[2] Městský soud v Praze svým usnesením ze dne 16. 5. 2025, č. j. 9 A 34/2025 - 317, postoupil věc k projednání a rozhodnutí Krajskému soudu v Ostravě. Nejvyšší správní soud uvedené usnesení zrušil a věc vrátil městskému soudu k dalšímu řízení rozsudkem ze dne 22. 8. 2025, č. j. 5 As 112/2025 - 48. Nejvyšší správní soud v posledně uvedeném rozsudku v odstavcích [22] až [23] konkrétně rozebral, proč je k projednání a rozhodnutí dané věci místně příslušný městský soud a nikoli Krajský soud v Ostravě. Ještě před tím, než ve věci rozhodl pátý senát Nejvyššího správního soudu, podal městský soud návrh

na přikázání věci Krajskému soudu v Ostravě dle § 9 odst. 2 s. ř. s., o kterém je pojednáno a rozhodnuto v tomto usnesení.

[3] Městský soud tak navrhl, aby Nejvyšší správní soud v souladu s § 9 odst. 2 s. ř. s. přikázal věc Krajskému soudu v Ostravě, a to především z důvodu rychlosti a hospodárnosti řízení v souladu s úmyslem zákonodárce soustředit rozhodování v tomto typu agendy ve specializovaných senátech tohoto krajského soudu.

[4] Nejvyšší správní soud se tak zabýval návrhem městského soudu na tzv. delegaci vhodné ve smyslu § 9 odst. 2 s. ř. s. Podle tohoto ustanovení může Nejvyšší správní soud věc přikázat jinému než místně příslušnému krajskému soudu, je-li to pro rychlost nebo hospodárnost řízení nebo z jiného důležitého důvodu vhodné.

[5] Na úvod je nutné poznamenat, že obdobným návrhem v de facto totožné věci se Nejvyšší správní soud již zabýval ve svém usnesení ze dne 12. 8. 2025, č. j. Nad 89/2025-262. V daném případě šlo o žalobu nynější osoby zúčastněné na řízení V) proti výše specifikovanému rozhodnutí žalovaného, tedy rozhodnutí ze dne 27. 2. 2025, č. j. MPO 23262/2025. Žaloba byla podána u Krajského soudu v Ostravě, který vyslovil svou místní nepříslušnost a věc postoupil Městskému soudu v Praze. Městský soud v Praze však s tímto postoupením nesouhlasil a věc předložil Nejvyššímu správnímu soudu. V usnesení Nejvyššího správního soudu Nad 89/2025-262 tak byla primárně posouzena otázka místní příslušnosti ve smyslu § 7 s. ř. s. S odkazem na další judikaturu Nejvyššího správního soudu bylo uzavřeno, že místně příslušným k projednání a rozhodnutí věci je městský soud. Nejvyšší správní soud se dále vypořádal rovněž s návrhem městského soudu na tzv. delegaci vhodné ve smyslu § 9 odst. 2 s. ř. s., jak je tomu v nynějším případě. Od těchto již dříve vyslovených závěrů není důvod se odchýlit ani v nyní posuzovaném případě, v podrobnostech proto Nejvyšší správní soud odkazuje na odstavce [18] až [24] jeho usnesení ze dne 12. 8. 2025, č. j. Nad 89/2025-262, a ve stručnosti tyto závěry níže sumarizuje pro nyní posuzovanou věc.

[6] Prvně je nutné zdůraznit, že přikázání věci k projednání jinému soudu je zásahem do ústavní zásady zákonného soudce a do základní procesní zásady *perpetuatio fori*. Proto je na místě toto ustanovení vykládat restriktivně a omezit je na výjimečné případy (usnesení rozšířeného senátu ze dne 22. 4. 2024, č. j. Nad 138/2024-26, č. 305/2024 Sb. NSS). V tomto usnesení rozšířený senát dále uvedl, že „tzv. delegace vhodné představuje průlom do zásady zákonného soudce, vyjádřené v článku 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod tak, že nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci, přičemž příslušnost soudu a soudce stanoví zákon. Místní příslušnost soudu, určenou procesními předpisy, je zapotřebí vnímat jako základní pravidlo, které je promítnutím jisté dělby činnosti uvnitř soudní soustavy mezi jejími jednotlivými články stanovené tak, aby věci byly projednávány tam, kde jsou nejlepší předpoklady pro jejich náležité projednání a rozhodnutí. [...] Případné přikázání věci jinému soudu je výjimkou z tohoto pravidla, kterou je nezbytné vykládat restriktivně. Jde o postup nestandardní a mimořádný; znamená upřednostnění některého z více hledisek spoluurčujících kritérium příslušnosti za situace, kdy zákon používá značně neurčitý pojem 'vhodnosti pro rychlost a hospodárnost řízení nebo z jiného důležitého důvodu'. Jeho předpokladem je existence takových okolností, které umožní po skutkové stránce spolehlivější a důkladnější posouzení věci jiným než podle zákona místně příslušným soudem, a to včetně

pokračování

požadavku procesní ekonomie. Při posuzování toho, zda jsou dány důvody pro delegaci vhodnou, nelze tedy vycházet pouze z jediného hlediska, nýbrž je nezbytné posuzovat případ komplexně.“

[7] Důvody pro změnu místní příslušnosti soudu v podobě delegace vhodné podle § 9 odst. 2 s. ř. s. vymezila judikatura tohoto soudu, v návaznosti na tato východiska, jako spíše výjimečné. Většinou spočívají především v dlouhodobém omezení na straně účastníka řízení ve vztahu k místně příslušnému soudu, a to především v situaci, kdy má být nařízeno jednání. Takovým důvodem může být např. péče o malé děti, která účastníku řízení ztěžuje cestovat na delší vzdálenosti (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 6. 2004, č. j. Nad 87/2024-25), případně jeho vlastní zdravotní omezení ve spojení s mnohonásobně delší cestou na jednání k místně příslušnému soudu (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 3. 2005, č. j. Nad 23/2025-41, či ze dne 20. 4. 2006, č. j. Nad 11/2006-36).

[8] Oproti tomu nemůže delegaci vhodnou odůvodnit např. argument, že jiný krajský soud by věc projednal rychleji (usnesení ze dne 7. 2. 2013, č. j. Nad 5/2013-55) či kvalifikovaněji.

[9] Městský soud odůvodnil svůj návrh na delegaci vhodnou rychlostí a hospodárností řízení „v souladu s úmyslem zákonodárce soustředit rozhodování v nadstandardně složitých a komplexních věcech vyhrazených staveb klíčové energetické, dopravní a další infrastruktury u k tomu zřízených specializovaných senátů“. Samotný argument rychlostí řízení není s ohledem na výše uvedené pro přikázání věci jinému soudu relevantní. Nadto, pokud zákon soudy ukládá rozhodnout o věci určitého typu ve stanovené lhůtě, je tato lhůta závazná právě pro soud, který je příslušný věc rozhodovat. Pokud jde o úmysl zákonodárce ohledně rozhodování ve věcech staveb klíčové energetické infrastruktury, tyto stavby svěřil zákonodárce v rámci vyhrazené místní příslušnosti Krajskému soudu v Ostravě až s účinností od 1. 1. 2024 (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 8. 2025, č. j. 5 As 112/2025 - 48, ze dne 6. 8. 2025, č. j. 21 As 115/2025 - 33). Před tímto datem byla místní příslušnost krajského soudu v tomto typu věcí určována podle obecného pravidla zakotveného v § 7 odst. 2 s. ř. s. Nelze tedy hovořit o nějaké kontinuitě, která by byla narušena v případě, že by věc nerozhodoval Krajský soud v Ostravě. Kasační soud rovněž neshledal, že by bylo nevhodné, pokud řízení proběhne u městského soudu. Městský soud ostatně ani blíže neodůvodnil, proč by tomu tak mělo být.

[10] Z těchto důvodů Nejvyšší správní soud výrokem tohoto usnesení rozhodl, že se věc vedená u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 9 A 34/2025 nepřikazuje Krajskému soudu v Ostravě.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. září 2025

Mgr. Radovan Havelec

Nad 117/2025

předseda senátu